

Številka: 018-137/2024-7

Datum: 22. 11. 2024

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Aleksandra Petrovčiča, kot predsednika senata ter Andraža Žvana in Igorja Luzarja, kot članov senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »Dobava NN kablov z mehko izolacijo PVC za napetostni nivo 1 kV«, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil TELMA TRADE Telekomunikacije, elektroenergetika Ljubljana d.o.o., Motnica 13, 1236, Trzin, ki ga po pooblastilu zastopa Godec Černeka Nemeč odvetniška družba, o.p., d.o.o., Železna cesta 14, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika ELEKTRO GORENJSKA, podjetje za distribucijo električne energije, d.d., Ulica Mirka Vadnova 3A, 4000, Kranj (v nadaljevanju: naročnik), dne 22. 11. 2024

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi tako, da se razveljavi dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila, in sicer podtočka 6.h *Tehnična dokazila*, točke 21. *Obvezna vsebina ponudbe – pogoji in dokazila*, poglavja III. *Navodila ponudnikom za izdelavo ponudbe – posebni del*, dokumenta *Dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila*, ki določa: »*Za ponujene tipe NN kablov, tako ponudnik kot tudi proizvajalec v zadnjih treh letih pred rokom za oddajo ponudb nista smela imeti nobene negativne vhodne kontrole za elektrodistribucijske NN in SN kable (EIMV – preverjanje kakovosti) na področju GIZ distribucij Slovenije.*«.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 9.256,49 EUR, v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o naročilu je bilo na Portalu javnih naročil objavljeno dne 13. 9. 2024, št. objave JN006527/2024-EUe17/01 in v Uradnem listu EU dne 13. 9. 2024, št. objave 552145-2024, s popravki, objavljenimi na Portalu javnih naročil dne 2. 10. 2024, dne 18. 10. 2024 in dne 29. 10. 2024, št. objave JN006527/2024-EUe17/01-P01, JN006527/2024-EUe17/01-P02 in

JN006527/2024-EUe17/01-P03 in v Uradnem listu EU dne 2. 10. 2024, dne 18. 10. 2024 in dne 29. 10. 2024, št. objave 593129-2024, 632280-2024 in 657983-2024.

Zoper določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila je vlagatelj dne 15. 10. 2024 vložil *Zahtevek za revizijo* (v nadaljevanju: zahtevek za revizijo), v katerem zatrjuje, da zahteva iz podtočke 6.h *Tehnična dokazila*, točke 21. *Obvezna vsebina ponudbe – pogoji in dokazila*, poglavja III. *Navodila ponudnikom za izdelavo ponudbe – posebni del*, dokumenta *Dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila* (v nadaljevanju: točka 6.h razpisne dokumentacije), ni zakonita, zaradi česar naj se razveljavi. Zahteva tudi povračilo stroškov pravnega varstva.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo, po uvodnem navajanju zahteve iz točke 6.h razpisne dokumentacije o odsotnosti negativne vhodne kontrole zatrjuje, da lahko naročnik v postopek javnega naročanja kot zahtevo za sodelovanje vključi le pogoje iz 76. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 in naslednji; v nadaljevanju: ZJN-3) in da izpodbijana zahteva ni predvidena v nobeni določbi 76. člena ZJN-3, ki taksativno določa vse pogoje, ki jih naročnik lahko predvidi kot pogoj za ugotavljanje sposobnosti ponudnikov, prav tako ni predvidena v nobeni točki iz osmega odstavka 77. člena ZJN-3, ki taksativno določa vsa dopustna dokazila v zvezi z izpolnjevanjem pogojev, zato je nezakonit. Ker naročnik ni navedel, kakšno usposobljenost z njim preverja, gre po mnenju vlagatelja, glede na vsebino sporne zahteve, lahko zgolj za način preverjanja tehnične in strokovne sposobnosti, vendar pa se le-ta ne nanaša niti na človeške niti na tehnične vire za izvedbo javnega naročila, prav tako ne odraža izkušenj ponudnika. Namesto, da bi naročnik v skladu s 76. in 77. členom ZJN-3 preverjal, ali je ponudnik v preteklosti že uspešno izvedel posel dobave blaga, dejansko preverja (ne)usposobljenost ponudnika na podlagi ene posamezne dobave, pri kateri je bila s strani naročnika reklamirana stvarna napaka («negativna vhodna kontrola»), pri čemer zanj ni pomembno, ali je bila le-ta reklamirana utemeljeno, ali je bila le-ta uspešno odpravljena, ali je bila nazadnje uspešna dobava oz. celoten posel, koliko drugih poslov je ponudnik uspešno izvedel z dobavo istovrstnega blaga. Naročnik s sporno zahtevo preverja še, ali so se stvarne napake pojavile pri dobavi SN kabla (tj. drugega kabla kot je tisti, ki je predmet javnega naročila) in ali je do dobave s stvarnimi napakami prišlo tudi s strani kateregakoli drugega dobavitelja, ki je dobavljal blago proizvajalca, ki ga ponuja vlagatelj pri zadevnem javnem naročilu, česar ZJN-3 ne omogoča.

Vlagatelj dalje zatrjuje, da izpodbijane zahteve ni mogoče subsumirati pod razlog za izključitev iz točke c) šestega odstavka 75. člena ZJN-3, saj enkratna reklamacija ene dobave znotraj posla, ki se izvaja v več zaporednih dobavah, ne more šteti za hujšo kršitev poklicnih pravil, zaradi katere bi bila omajana integriteta ponudnika.

Vlagatelj navaja, da morajo naročniki določiti takšne zahteve, da je na njihovi podlagi mogoče sklepati o dejanski usposobljenosti gospodarskih subjektov, da izvedejo konkretno javno naročilo v zahtevanem obsegu in kvaliteti. Vse zahteve morajo temeljiti na temeljnih načelih javnega naročanja, zlasti na načelu zagotavljanja konkurence med ponudniki (5. člen ZJN-3), načelu enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) in načelu sorazmernosti (8. člen ZJN-3) ter biti povezane in sorazmerne s predmetom javnega naročila (drugi odstavek 76. člena ZJN-3). Zatrjuje, da morajo na istih temeljnih načelih temeljiti tudi tehnične zahteve naročnika glede predmeta javnega naročila in da le-te, brez opravičljivih razlogov, ne smejo diskriminirati ponudnikov (s tem v zvezi izpostavlja sodbo Sodišča EU v zadevi št. C-513/99).

Vlagatelj zatrjuje, da je sporna zahteva naročnika diskriminatorna, nesorazmerna, nepovezana s predmetom javnega naročila in da naročnik za njeno določitev nima objektivno opravičljivih razlogov. Negativna vhodna kontrola (tj. kontrola ob prevzemu, pri kateri je ugotovljena stvarna napaka), je razlog za reklamacijo blaga s strani naročnika, pri čemer ima ponudnik pravico to napako odpraviti in dobaviti drugo ustrezno blago. Da pri ponudniku in nasploh za ponujeno blago

ni smela biti v preteklosti izkazana niti ena dobava s stvarnimi napakami, niti taka napaka, ki je bila po reklamaciji odpravljena, bi morale biti pri zadevnem predmetu izkazane posebne objektivne okoliščine, ki bi tako strogo zahtevo utemeljevale, pa niso. Če bi bilo za zadevno javno naročilo iz objektivno opravičljivih razlogov ključno, da pri nobeni dobavi ne bi prišlo do stvarnih napak, bi naročnik v pogodbi predvidel vhodno kontrolo za vsako posamezno dobavo, pa je ni. Da pozitivna vhodna kontrola ni tako ključnega pomena za naročnika, da javnega naročila ne bi mogel izvesti s ponudnikom, ki je v preteklih treh letih imel pri eni dobavi negativno vhodno kontrolo, kažejo nekatere določbe vzorca pogodbe:

- naročnik ni predvidel avtomatičnega prenehanja pogodbe ali odstopa od pogodbe v primeru negativne vhodne kontrole (»vhodno kontrolo« bo izvedel le ob prvi dobavi, za kasnejše dobave pa si je pridržal pravico to občasno storiti (10. člen));
- v primeru neuspešne »vhodne kontrole« ima naročnik pravico zahtevati izpolnitev obveznosti z ustreznim predmetom ali pa odstopiti od sporazuma (10. člen), iz česar izhaja, da negativne vhodne kontrole ne šteje za razlog za avtomatično prenehanje pogodbe ali za tako hudo kršitev pogodbe, zaradi katere bi od nje moral odstopiti;
- v vzorcu pogodbe so urejene obveznosti izvajalca, da odpravi napake na dobavljenem blagu v garancijski dobi, pa tudi skrite napake po poteku garancijske dobe (13. člen, 14. člen, 15. člen), iz česar izhaja, da naročnik dopušča, da ponudnik pri posamični dobavi odpravi stvarno napako materiala in dobavi drugo ustrezno blago;
- naročnik ima pravico predčasno odstopiti od pogodbe brez odpovednega roka iz razlogov, ki niso vezani na dobavo blaga, brez vsakršne negativne vhodne kontrole (27. člen).

Po zatrjevanju vlagatelja je izpodbijana zahteva nepovezana s predmetom javnega naročila in nesorazmerna tudi zato, ker negativna vhodna kontrola ene dobave blaga istega tipa v preteklih letih ne dokazuje neustreznosti na tem javnem naročilu ponujenega tipa blaga, temveč le neustreznost posamezne pretekle dobave istega tipa blaga. Če je bila stvarna napaka odpravljena in je bilo dobavljeno blago istega tipa, ki je bilo tehnično ustrezno, je odpravljena napaka iz negativne vhodne kontrole dokaz tehnične ustreznosti ponujenega tipa blaga. Vlagatelj meni, da bi moral naročnik namesto zgolj negativne vhodne kontrole upoštevati zato še najmanj to, ali je bila po negativni vhodni kontroli ugotovljena napaka odpravljena ali ne.

Vlagatelj navaja, da naročnik niti v razpisni dokumentaciji niti po opozorilu na Portalu javnih naročil ni navedel nobenega objektivno opravičljivega razloga, da za blago, ki ga ponudnik ponuja, v preteklih treh letih pri nobeni dobavi (s strani kateregakoli dobavitelja) ni smela biti izkazana negativna vhodna kontrola. Ker gre za povsem običajno naročilo sukcesivne dobave NN kablov, se pri tovrstnih javnih naročilih pri posameznih dobavah lahko ugotovijo napake, te napake pa je možno odpraviti in posel izvesti v ustrezni kvaliteti brez napak. O neustreznosti blaga bi lahko kvečjemu pričalo dejstvo, tako vlagatelj, da pretekla reklamacija glede njega ni bila odpravljena ali je celo ni bilo mogoče odpraviti. V izkaz zgornjih navedb vlagatelj predlaga izvedbo dokaza z izvedencem, strokovnjakom za elektroenergetiko.

Izpodbijana zahteva je po zatrjevanju vlagatelja tudi diskriminatorna, saj naročnik kot relevantne upošteva samo reklamacije oz. negativne vhodne kontrole s strani naročnikov v Sloveniji, ki so člani GIZ. Večina kablov se proizvaja in distribuira na območju celotne EU ali širše, zato ni jasno, zakaj ne bi bile relevantne reklamacije ali negativne vhodne kontrole v drugih državah. Zaradi izpodbijane zahteve imajo objektivno neopravičljivo in nezakonito prednost ponudniki s proizvodi, ki niso bili nikoli ponujeni in dobavljeni v Sloveniji članicam GIZ, saj pri njih v preteklosti ni moglo priti do negativne vhodne kontrole, to pa ne pomeni, da so njihovi proizvodi bolj kakovostni. Zahteva je diskriminatorna tudi zato, ker se stvarne napake pri posamezni dobavi lahko ugotovijo tudi na druge načine in ne samo ob vhodni kontroli. Nobenega objektivnega razloga ni za to, da

bi bilo neustrezno tisto blago, pri katerem je bila v preteklih treh letih prisotna negativna vhodna kontrola, ustrezno pa tisto blago, pri katerem so bile v preteklih treh letih stvarne napake ugotovljene npr. ob ali pri vgradnji/montaži.

Izpodbijana zahteva je po zatrjevanju vlagatelja tudi nepovezana s predmetom javnega naročila, saj je naročnik odsotnost negativne vhodne kontrole zahteval tudi za SN kable, ki niso predmet zadevnega javnega naročila. Sporna zahteva je v delu SN kablov tudi nejasna, saj ni jasno, ali naročnik odsotnost negativne vhodne kontrole zahteva le za ponujene, torej NN kable, ali za NN in SN kable, če drži slednje, pa tudi ni jasno, ali se to nanaša na kable istega proizvajalca ali na vse NN in SN kable, ki jih je v zadnjih treh letih dobavil ponudnik in proizvajalec (oz. njegovi distributerji).

V zaključku vlagatelj opozarja, da je negativna vhodna kontrola s strani naročnika lahko tudi neutemeljena, zato reklamacija sama po sebi ne dokazuje neustreznosti ponujenega blaga. Poleg tega izpodbijana zahteva za izločitev ponudbe predvideva izločitev neodvisno od vzroka negativne vhodne kontrole, torej ne glede na razlog za napako, ki je lahko v ravnanju proizvajalca ali dobavitelja (ta pa je lahko tudi kdo drug, kot ponudnik na zadevnem javnem naročilu).

Naročnik je dne 25. 10. 2024 (datum podpisa zakonitega zastopnika naročnika) s *Sklepom o zavrnitvi zahtevka za revizijo* (brez datuma) zahtevke za revizijo zavrnil (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo).

Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo navaja, da je odsotnost negativne vhodne kontrole samostojna zahteva, ki se ne zahteva za ugotavljanje usposobljenosti ponudnika za izvedbo posla, temveč se z njo preverja ustreznost in skladnost ponujenega kabla s (tehnično) specifikacijo. Naročnik vhodne kontrole ne izvaja sam, pač pa jo opravi neodvisni akreditirani laboratorij. Vhodno kontrolo oz. preizkušanje kvalitete NN kablov je naročnik sicer določil v 10. členu vzorca pogodbe.

Naročnik navaja, da je vlagatelj obremenjen s trenutno veljavno pogodbo, sklenjeno med njima, in rezultati z dobavljenim blagom povezani vhodnih kontrol. Naročnik pojasnjuje, da je identična določba glede preizkušanja kvalitete NN kablov opredeljena tudi v veljavni sklenjeni pogodbi, vlagateljevo zatrjevanje, da je le-ta namenjena preverjanju usposobljenosti ponudnika pa zato označuje za sprenevedanje. Opisuje izvedbo vhodnih kontrol blaga vlagatelja po obstoječi pogodbi, s tem povezane ugotovitve akreditiranega laboratorija in ravnanja vlagatelja. Prilaga dve zbirni poročili o preizkušanju kakovosti dobavljenega kabla (marec 2024, maj 2024) in predlaga vpogled v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila št. JN24-010.

Naročnik navaja, da je vhodna kontrola, odprava oz. nova dobava blaga zamuden proces, naročnik pa mora v skladu z obveznostmi, ki mu jih nalaga gospodarska javna služba, izvajati nadgradnjo omrežja. V primeru zamud naročniku nastaja poslovna škoda, ki je toliko bolj verjetna, če si v relativno kratkem obdobju sledi več zaporednih negativnih vhodnih kontrol. Naročnik zato upravičeno domneva, da dobavitelj, ki ponuja kabel, za katerega je bila ugotovljena negativna vhodna kontrola, ne more zagotoviti kontinuirano kakovostnega blaga za vgradnjo v energetska omrežje.

Dalje pojasnjuje, da je kot distribucijski operater uporabniku sistema dolžan zagotavljati kakovostno oskrbo z električno energijo ter da mora kot elektroenergetsko podjetje v javnem interesu izvajati naloge, ki se nanašajo na zanesljivost, rednost, kakovost in ceno oskrbe ter na varovanje okolja, vključno z učinkovito rabo energije, energijo iz obnovljivih virov in varstvom podnebja. Zlasti mora zagotoviti trajno in nepretrgano obratovanje sistema v okviru omejitev, ki jih določajo stanje tehnike in standardi kakovosti oskrbe; varno in zanesljivo obratovanje ter

vzdrževanje sistema; razvoj sistema; priključitev uporabnikov sistema; zagotavljanje sistema, ki omogoča odjemalcem prosto izbiro dobavitelja, proizvajalцем in dobaviteljem pa prosto prodajo ter nakup elektrike; zaračunavanje uporabe sistema; zagotavljanje nujne oskrbe ranljivih odjemalcev; zagotavljanje zasilne oskrbe; druge obveznosti, določene z zakonom ali drugim predpisom. Naročnik navaja, da so v okviru slovenskega Načrta za okrevanje in odpornost v prioritetah določeni projekti, predvsem na nizkonapetostnem delu omrežja (NNO) in sredjenapetostnem delu omrežja (SNO), ki se izvajajo na celotnem območju Gorenjske, ki je elektroenergetsko območje naročnika.

Naročnik navaja tudi, da je ustreznost in skladnost ponujenega kabla s tehničnimi specifikacijami zanj tako pomembna, da bi v primeru ugotovljene neskladnosti vzorca ponujenega kabla z zahtevano tehnično specifikacijo pred sprejemom odločitve o oddaji naročila ponudnika takoj izločil iz nadaljnega postopka in do sklenitve pogodbe sploh ne bi moglo priti. Vhodna kontrola predstavlja naknadno kontrolo, ko bi dobavitelj, ki je v ponudbi ponudil ustrezen kabel, tekom izvajanja pogodbenih obveznosti, naročniku dobavil tehnično neustrezen kabel. Poudarja, da je predmet naročila ključen za izvajanje njegove dejavnosti, postopki izvedbe in oddaje novega javnega naročila pa so lahko dolgotrajni. Naročnik zato v takem primeru preveri, ali bo mogoče zagotoviti izpolnitev pogodbe z ustreznim predmetom ali pa bo potrebno od pogodbe odstopiti in zahtevati povrnitev morebitne škode.

Naročnik zaključuje, da bo vhodno kontrolo tudi v prihodnje izvajal na vsem blagu, ki se vgrajuje v energetske sistem. Proces vhodne kontrole je zahteven tehnološki poseg, ki ga izvaja samo za to pooblaščen in certificirana institucija. Le s takim pristopom lahko naročnik zagotavlja dolžno skladnost s tehnološkimi standardi in specifikacijami, varnost dobave električne energije in varnost ljudi ter lastnine uporabnikov.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 28. 10. 2024 odstopil dokumentacijo v zvezi s predmetnim javnim naročilom in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je dne 30. 10. 2024 opredelil do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo; zahteva povračilo nadaljnjih stroškov postopka pravnega varstva (v nadaljevanju: opredelitev do navedb naročnika).

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika vztraja pri navedbah iz zahtevka za revizijo. Nasprotuje navedbam naročnika, s katerimi slednji utemeljuje določitev izpodbijane zahteve. Dodaja, da izpodbijana zahteva, kakor jo je določil naročnik, ne dokazuje in ne more dokazovati skladnosti blaga s tehničnimi zahtevami. Odsotnost negativne kontrole pri preteklih javnih naročilih ne more pomeniti skladnost ponujenega blaga s tehničnimi zahtevami tega naročila; negativna vhodna kontrola pa pomeni stvarne napake konkretnega blaga iz konkretne dobave, ne pa neustreznosti v tistem poslu ponujenega tipa blaga. Pojasnjuje, da je stanje glede izvajanja vhodnih kontrol blaga po obstoječi pogodbi z naročnikom izpostavil že sam, v okviru razlogov za priznanje aktivne legitimacije, s tem povezane navedbe naročnika pa so za odločitev v predmetnem postopku povsem irelevantne. Kljub temu se vlagatelj do navedb naročnika glede izvedbe vhodne kontrole v okviru obstoječe pogodbe opredeli. Poudarja, da določbe 10. člena vzorca pogodbe ne izpodbija, v kolikor bi šlo tako razumeti navedbe naročnika iz odločitve o zahtevku za revizijo. Vlagatelj zaključuje, da je naročnik za ugotovitev tehnične ustreznosti blaga predvidel zadostne zahteve, in sicer poleg vzorca še predložitev ustrezne tehnične dokumentacije.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je bil zahtevek za revizijo vложен pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15.

člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo, na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN, sprejela v obravnavo. Državna revizijska komisija zavrača predlog vlagatelja za izvedbo dokazov, povezanih z zatrjevanjem obstoja procesnih predpostavk, saj glede na predhodno ugotovitev Državne revizijske komisije, njihova izvedba ni potrebna.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Predmet zadevnega javnega naročila je dobava NN kablov z mehko izolacijo PVC za napetostni nivo 1 kV. Med vlagateljem in naročnikom je spor glede vprašanja, ali je naročnik zahtevo glede odsotnosti negativne kontrole za ponujene NN kable iz točke 6.h razpisne dokumentacije oblikoval skladno z ZJN-3.

S tehničnimi specifikacijami, ki jih mora naročnik, skladno s prvim odstavkom 68. člena ZJN-3, navesti v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, naročnik opredeli zahtevane značilnosti (lastnosti) predmeta javnega naročila, ki naj bi izražale njegova pričakovanja glede namena, ki ga želi doseči z izvedbo javnega naročila. Tehnične specifikacije tako določajo zahtevane značilnosti gradnje, storitve ali blaga. Te značilnosti se lahko nanašajo tudi na točno določen postopek ali način proizvodnje ali zagotavljanja zahtevanih gradenj, blaga ali storitev ali na točno določen postopek za kakšno drugo stopnjo v njihovi življenjski dobi, tudi če takšni dejavniki fizično niso del njih, a pod pogojem, da so značilnosti povezane s predmetom javnega naročila ter sorazmerne z vrednostjo in cilji naročila.

Skladno s četrtnim odstavkom 68. člena ZJN-3 morajo tehnične specifikacije vsem gospodarskim subjektom zagotavljati enak dostop do postopka javnega naročanja in neupravičeno ne smejo ovirati odpiranja javnih naročil konkurenci. Če tega ne upravičuje predmet javnega naročila, v skladu s šestim odstavkom 68. člena ZJN-3 v tehničnih specifikacijah ne smejo biti navedeni določena izdelava ali izvor ali določen postopek, značilen za proizvode ali storitve določenega gospodarskega subjekta, ali blagovne znamke, patenti, tipi ali določeno poreklo ali proizvodnja, ki dajejo prednost nekaterim podjetjem ali proizvodom ali jih izločajo. Take navedbe so izjemoma dovoljene, če sicer ni mogoče dovolj natančno in razumljivo opisati predmeta naročila, vsebovati pa morajo tudi besedi »ali enakovredni«. Naročnik je pri opisovanju predmeta javnega naročila omejen tudi s temeljnimi načeli javnega naročanja, pri čemer mora tehnične specifikacije določiti na način, ki na eni strani zagotavlja konkurenco med ponudniki, na drugi pa njihovo enakopravno obravnavo (5. in 7. člen ZJN-3), zahteve pa mora določiti v obsegu, ki je potreben in sorazmeren z naravo, vsebino, namenom in obsegom predmeta naročila (8. člen ZJN-3).

Državna revizijska komisija je že večkrat pojasnila (npr. v zadevah št. 018-043/2021, 018-111/2021, 018-077/2023 in 018-018/2024), da načela zagotavljanja konkurence med ponudniki ni mogoče interpretirati v smislu zahteve po vzpostavljanju konkurenčnosti tudi v tistih primerih, ko te iz upravičenih razlogov ni mogoče doseči. Prav tako v pravu javnih naročil načela enakopravnosti ni mogoče razumeti kot absolutne kategorije. Enakopravnost namreč ne pomeni, da mora naročnik vsem potencialnim ponudnikom omogočiti enak položaj v postopku oddaje javnega naročila. Nasprotno, pravo praviloma ne sme neposredno vplivati na razmerja na trgu z ukrepi, ki bi povzročali ekonomsko ali dejansko enakost. Zaradi različnih ekonomskih, tehničnih, kadrovskih in tudi naravnih danosti je dejanski položaj ponudnikov in njihovih ponudb različen, prednosti, ki jih te dajejo, pa je dovoljeno in pogosto celo gospodarno upoštevati. Zato zgolj dejstvo, da naročnik z določeno zahtevo razlikuje ponudnike, še ne pomeni, da je takšna zahteva že sama po sebi diskriminatorna. V naravi same zahteve je, da ponudnike razvršča na tiste, ki

določeno zahtevo izpolnjujejo in je zato njihovo ponudbo mogoče obravnavati kot dopustno (takšno, ki ustreza potrebam in zahtevam naročnika), ter na tiste, ki te zahteve ne izpolnjujejo in posledično ne morejo sodelovati v postopku oddaje javnega naročila. Naročniki so zato v postopkih oddaje javnih naročil upravičeni postavljati zahteve, ki imajo za posledico razlikovanje ponudnikov, vendar le iz razlogov, ki so neposredno povezani s predmetom javnega naročila in so objektivno opravičljivi. Ni pa dopustno razlikovanje ponudnikov glede na kriterije, ki niso objektivno opravičljivi in pomenijo zlasti krajevno, predmetno ali osebno diskriminacijo, s čimer je določen gospodarski subjekt bodisi postavljen v bistveno slabši položaj bodisi je privilegiran, ne da bi za to obstajali utemeljeni razlogi (v tej zvezi smiselno prim. tudi sodbo Sodišča EU v zadevi C-513/99).

Upoštevajoč navedeno gre ugotoviti, da pravila javnega naročanja določajo, kako naj naročnik nabavi blago oz. naroči storitve, ne pa tudi, katero blago sme nabaviti oz. katere storitve sme naročiti, kakor tudi ne, katere konkretne lastnosti morajo imeti blago oz. storitve, ki jih naroča. Naročnik je torej pri ugotavljanju svojih potreb in oblikovanju tehničnih specifikacij načeloma samostojen in tehnične zahteve določi ob upoštevanju lastnih potreb ter pričakovanj glede na predmet javnega naročila, vendar pa njegova avtonomija pri tem ni neomejena, saj naročnik ne sme postavljati zahtev, ki niso objektivno opravičljive in ki bi lahko določenim ponudnikom bodisi dajale neupravičeno prednost bodisi bi jim neupravičeno onemogočale udeležbo v postopku javnega naročanja.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v okviru zahtevanih tehničnih dokazil v točki 6.h razpisne dokumentacije določil:

»Za ponujene tipe NN kablov, tako ponudnik kot tudi proizvajalec v zadnjih treh letih pred rokom za oddajo ponudb nista smela imeti nobene negativne vhodne kontrole za elektrodistribucijske NN in SN kable (EIMV – preverjanje kakovosti) na področju GIZ distribucij Slovenije.«.

Tehnične specifikacije v primeru javnih naročil blaga ali storitev v skladu z b) alinejo 23. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3 pomenijo specifikacijo v dokumentu, ki opredeljuje zahtevane značilnosti proizvoda ali storitve, kot so ravni kakovosti, okoljskih in podnebnih vplivov, zahteve v zvezi z oblikovanjem, prilagojenim vsem uporabnikom (vključno z dostopnostjo za invalide), ter ocenjevanje skladnosti, zahteve v zvezi z delovanjem, uporabo proizvoda, varnostjo ali dimenzijami, vključno z zahtevami v zvezi s proizvodom glede imena, pod katerim se prodaja, izrazoslovjem, simboli, preizkušanjem in preizkusnimi metodami, pakiranjem, označevanjem, uporabo znakov, navodili za uporabnike, proizvodnimi postopki in metodami na posamezni stopnji življenjske dobe blaga ali storitve, ter postopki ocenjevanja skladnosti.

V obravnavanem primeru je naročnik specifikacijo zahtev za predmet javnega naročila določil v dokumentu *»Tehnična specifikacija NN kabli 1 kV 2024_za objavo«*, v katerem je podal zahteve glede tipa posamezne vrste kabla, ki ga naroča v okviru predmetnega javnega naročila ter njegove tehnične podatke. Hkrati je v točki 6.h razpisne dokumentacije, v smislu opredeljene ravni kakovosti in skladno s predhodno predstavljeno b) alinejo 23. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3 v povezavi s prvim odstavkom 68. člena ZJN-3, določil tudi tehnično zahtevo glede odsotnosti negativne vhodne kontrole za ponujene tipe NN kablov v zadnjih treh letih pred potekom roka za oddajo ponudb. Upošteva je ugotovljeno Državna revizijska komisija zato že na tem mestu kot pravno nerelevantne zavrača navedbe vlagatelja, s katerimi sporno zahtevo zatrjuje kot nezakonito v smislu pogojev za sodelovanje iz 76. člena ZJN-3 in razlogov za izključitev iz 75. člena ZJN-3.

V konkretnem primeru vlagatelj zatrjuje, da naročnik nima objektivno utemeljenih razlogov za določitev zahteve iz točke 6.h razpisne dokumentacije, v okviru katere je določil, da za ponujene

tipe NN kablov niti na strani ponudnika niti na strani proizvajalca v zadnjih treh letih pred potekom roka za prejem ponudb ne sme obstajati negativna vhodna kontrola za elektrodistribucijske NN in SN kable na področju GIZ distribucij Slovenije. Zatrjuje, da naročnik pri določitvi sporne zahteve ni upošteval, da ima ponudnik stvarno napako, ugotovljeno v okviru vhodne kontrole blaga, pravico odpraviti in dobaviti drugo ustrezno blago, prav tako ni upošteval, da do negativne vhodne kontrole lahko pride iz različnih razlogov. Poudarja, da bo naročnik obstoj negativne vhodne kontrole štel kot relevantno neodvisno od njenega vzroka, tj. ne glede na razlog za ugotovljeno napako in ne glede na to, iz čigavega ravnanja ta ugotovljena napaka izvira (dobavitelja, proizvajalca, celo drugega dobavitelja kot je zainteresirani ponudnik na predmetnem javnem naročilu). Izpostavlja tudi, da naročnik z zahtevo ne presoja ustreznosti na tem javnem naročilu ponujenega tipa blaga, temveč le neustreznost posamezne pretekle dobave istega tipa blaga. Da naročnik nima objektivno opravičljivih razlogov za določitev sporne zahteve ter da le-ta ni sorazmerna in povezana s predmetom javnega naročila, po zatrjevanju vlagatelja izhaja tudi iz nekaterih določb vzorca pogodbe, ki jo je pripravil naročnik. Določbe vzorca pogodbe (zlasti 10., 13., 14. in 27. člen) namreč kažejo na to, tako vlagatelj, da ena negativna vhodna kontrola v preteklosti naročniku ni tako bistvenega pomena za presojo tehnične ustreznosti dobavljenega blaga – naročnik si je, za primer neuspešne vhodne kontrole dobavljenega blaga, v pogodbeni fazi predmetnega javnega naročila pridržal pravico zahtevati izpolnitev obveznosti z ustreznim predmetom, neuspešne vhodne kontrole pa ni predvidel kot razlog niti za avtomatično niti za predčasno prenehanje pogodbe.

Naročnik se z navedbami vlagatelja ne strinja in meni, da je sporna zahteva upravičena. Državna revizijska komisija je v nadaljevanju zato presojala, ali je naročnik za določitev sporne zahteve navedel objektivno utemeljene oz. opravičljive razloge.

V zvezi z navedbami vlagatelja, da naročnik niti v razpisni dokumentaciji niti na Portalu javnih naročil (po prejemu opozorila) ni navedel nobenega objektivno opravičljivega razloga za določitev izpodbijane zahteve, Državna revizijska komisija najprej pojasnjuje, da je namen, ki ga naročnik zasleduje pri odgovarjanju na zahteve ter vprašanja, postavljena preko portala javnih naročil, v zagotavljanju dodatnih informacij, potrebnih za pripravo ponudb, in v podajanju pojasnil, ki naj odpravijo morebitne nejasnosti ter s tem zagotovijo, da bodo predložene ponudbe medsebojno primerljive (prim. četrty odstavek 61. člena ZJN-3). Namen zagotavljanja dodatnih informacij preko portala javnih naročil tako v prvi vrsti ni v naročnikovem utemeljevanju razlogov za oblikovanje posameznih določb razpisne dokumentacije in torej tudi ne v pojasnjevanju ali v izkazovanju razlogov za določitev posameznih zahtev oz. tehničnih specifikacij. Ker je naročnik dolžan razloge za njihovo določitev navesti šele v postopku pravnega varstva in je tako bistveno, ali je naročnik razloge, ki utemeljujejo določitev spornih tehničnih zahtev, navedel v odločitvi o zahtevku za revizijo (torej v postopku pravnega varstva, ne pa že v okviru odgovorov na portalu javnih naročil ali celo v razpisni dokumentaciji), Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku s tem v zvezi kršitev ZJN-3 ni mogoče očitati (prim. odločitve Državne revizijske komisije št. 018-183/2019, 018-020/2019).

Naročnik v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo najprej navaja, da je vlagatelj obremenjen s trenutno veljavno, med njima sklenjeno pogodbo za dobavo kablov. Ker je v predmetnem postopku potrebno odgovoriti na vprašanje, ali je naročnik sporno zahtevo v razpisni dokumentaciji določil v skladu z določbami ZJN-3, navedbe naročnika o rezultatih izvedenih vhodnih kontrol blaga, ki mu ga je dobavil vlagatelj na podlagi obstoječe medsebojne pogodbe, sklenjene v okviru drugega postopka za oddajo javnega naročila in s tem povezani predlagani dokazi (vpogled v zbirni poročili o preizkušanju kakovosti dobavljenega kabla in dokumentacijo postopka oddaje javnega naročila), za presojo spornega vprašanja pravno niso relevantni.

Dalje naročnik navaja, da je izvedba vhodne kontrole, odprava oz. nova dobava blaga (izvedba novega postopka naročanja) zamuden proces, v primeru zamud pa mu nastaja poslovna škoda. Ta je, tako naročnik, še toliko bolj verjetna, če si v relativno kratkem časovnem obdobju sledi več zaporednih negativnih vhodnih kontrol. Razumeti gre naročnika, da izvajanje vhodnih kontrol in sanacija morebitnih negativnih rezultatov lahko povzroči določene zamude pri izvajanju pogodb in da bi mu zaradi takih okoliščin lahko nastala določena škoda, vendar pa Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik določitev sporne zahteve utemeljuje zgolj s pavšalnim (in nedokazanim) sklicevanjem na zanj neugodne posledice, ki jih pripisuje večkratni ponovitvi negativnih vhodnih kontrol dobavljenega blaga v krajšem časovnem obdobju, čeprav je sporno zahtevo oblikoval ožje, in sicer na način, da je kot problematično opredelil (že) eno (samo), v obdobju zadnjih treh let pred potekom roka za oddajo ponudb, izvedeno dobavo NN kablov, istega tipa, kot bodo ponujeni v predmetnem javnem naročilu, pri kateri je prišlo do negativne vhodne kontrole. Iz predstavljenih navedb naročnika, v katerih kot opravičljiv razlog za določitev sporne zahteve izpostavlja večkratno ponovitev negativnih vhodnih kontrol istega tipa NN kablov, kot bodo ponujeni, v krajšem časovnem obdobju, ni razvidno, zakaj bi bila z vidika presoje ustreznosti ponujenega blaga na predmetnem javnem naročilu lahko problematična (že) ena negativna vhodna kontrola v okviru posamezne pretekle dobave istega tipa NN kablov, kot bodo ponujeni, do katere je prišlo v daljšem časovnem obdobju, tj. obdobju zadnjih treh letih pred potekom roka za prejem ponudb. Prav tako iz navedb naročnika ni razvidno, na podlagi česa šteje, da ponujeno blago v tem postopku oddaje javnega naročila zaradi neustreznosti pretekle dobave istega tipa blaga (s strani ponudnika ali s strani proizvajalca), ne bi imel ustrezne oz. zahtevane ravni kakovosti. Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik z navedenim razlogom ni uspel izkazati, da ima za določitev sporne zahteve objektivno opravičljive razloge.

Slednjega naročnik prav tako ni uspel izkazati z navajanjem vsebinskih nalog, ki jih mora izvajati kot distribucijski operater. V okviru naštevanja svojih dolžnosti namreč naročnik konkretizirano ne pojasni (še manj pa dokaže), katera, zakaj in v čem bi ena ali več dejavnosti, ki jih navaja in ki jo/jih je dolžan izvajati kot distribucijski operater, opravičevala/e določitev sporne tehnične zahteve za predmet, ki ga nabavlja v predmetnem postopku oddaje javnega naročila. Enako gre ugotoviti tudi v zvezi s sklicevanjem naročnika na projekte v okviru Načrta za okrevanje in odpornost, saj naročnik ne pojasni niti za kateri projekt ali projekte v okviru navedenega načrta gre, niti kako oz. v čem izvajanje tega projekta oz. teh projektov objektivno opravičuje določitev zahteve po odsotnosti vsakršne negativne vhodne kontrole ponujenih tipov NN kablov.

Nazadnje objektivnih razlogov naročnik ni uspel opravičiti niti s sklicevanjem na določbo razpisne dokumentacije, skladno s katero si pridržuje pravico, da od ponudnika pred sprejemom odločitve o oddaji naročila zahteva, da predloži brezplačne vzorce ponujenih tipov NN kablov in v primeru ugotovitve neskladja s tehničnimi specifikacijami, njegovo ponudbo izloči (zadnji odstavek točke 6. razpisne dokumentacije). Naročnik sicer navaja, da navedena določba kaže na to, kako pomembna je zanj ustreznost in skladnost ponujenega blaga s tehničnimi specifikacijami, čemur ne gre oporekati, vendar pa obstoj te določbe, brez drugih pojasnil in sam po sebi, ne opravičuje določitev sporne, samostojne tehnične zahteve glede odsotnosti vsakršne negativne vhodne kontrole pri dobavi ponujenih tipov NN kablov v preteklosti. Do drugih določb vzorca pogodbe, ki jih je v zahtevku za revizijo izpostavil vlagatelj oz. do razmerij med njimi in sporno tehnično zahtevo, se naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo ni opredelil.

Navedbe naročnika o tem, da bo vhodno kontrolo tudi v bodoče izvajal na vsem blagu, ki ga bo vgrajeval v energetske sistem za presojo zakonitosti naročnikovega ravnanja pri oblikovanju določb razpisne dokumentacije pravno niso relevantne. V kolikor z njimi naročnik opravičuje določitev vsebine 10. člena vzorca pogodbe pa gre ugotoviti, da vsebine slednjega vlagatelj v zahtevku za revizijo ni izpodbijal (kar sam poudarja tudi v opredelitvi do navedb naročnika).

Upošteva je navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni uspelo izkazati, da za določitev tehnične zahteve iz točke 6.h razpisne dokumentacije obstajajo objektivno opravičljivi razlogi, posledično pa ni mogoče ugotoviti, da je naročnik sporno zahtevo oblikoval skladno s prvim odstavkom 68. člena ZJN-3, načelom sorazmernosti (8. člen ZJN-3) in načelom enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3). Ker je vlagatelj z zahtevkom za revizijo v tem delu uspel, se je za nepotrebne izkazal v tem delu podan dokazni predlog s postavitvijo izvedenca, strokovnjaka za elektroenergetiko, zato ga Državna revizijska komisija ni izvedla.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje tudi, da je naročnik v okviru sporne zahteve določil, da so relevantne le negativne vhodne kontrole s strani naročnikov v Sloveniji, ki so člani GIZ, čeprav se večina kablov proizvaja in distribuira na območju celotne EU ali širše, zaradi česar naročnik s sporno zahtevo nezakonito prednost daje ponudnikom, ki proizvodov ne ponujajo in dobavljajo v Sloveniji članicam GIZ, saj pri njih v preteklosti iz tega razloga do negativne vhodne kontrole ponujenega blaga sploh ni moglo priti. Prav tako zatrjuje, da naročnik neupravičeno razlikuje med ponudniki tudi zato, ker razlikuje med časovnimi obdobji, v katerih je bila pri posameznem ponudniku ugotovljena stvarna napaka ponujenega blaga – tako v sporni zahtevi kot problematično določa samo stvarno napako, ugotovljeno pri vhodni kontroli, čeprav je slednjo mogoče ugotoviti tudi npr. ob/pri njegovi dobavi/vgradnji. Državna revizijska komisija ugotavlja, da se naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo do omenjenih očitkov ni opredelil in v postopku pravnega varstva tako ni navedel nobenih okoliščin, na podlagi katerih bi bilo mogoče zaključiti, da iz objektivno opravičljivih razlogov, neposredno povezanih s predmetom javnega naročila, razlikuje med gospodarskimi subjekti, ki svoje blago ponujajo in dobavljajo naročnikom v Sloveniji, članom GIZ in tistimi gospodarskimi subjekti, ki svoje blago ponujajo (izključno) drugim naročnikom oz. med gospodarskimi subjekti, pri katerih je bila ugotovljena stvarna napaka dobavljenega blaga pri vhodni kontroli oz. gospodarskimi subjekti, pri katerih je do take ugotovitve prišlo v drugih fazah izvajanja pogodbe (npr. pri vgradnji, montaži). Upošteva je navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da ni imela dejstvene podlage za zaključek, da je naročnik sporno zahtevo v izpostavljenih delih oblikoval v skladu z načelom enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) in načelom sorazmernosti (8. člen ZJN-3).

Vlagatelj prav tako zatrjuje, da sporna zahteva ni povezana s predmetom javnega naročanja, saj je naročnik zahtevo po odsotnosti negativne vhodne kontrole določil tudi za SN kable, ti pa niso predmet javnega naročila. Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik v okviru predmetnega postopka oddaje javnega naročila naroča »NN kable z mehko izolacijo PVC za napetostni nivo 1 kV«, ne pa SN kablov (da bi bilo drugače oz. da bi obstajala povezava med izpostavljenima vrstama kablov naročnik ne zatrjuje). Ker se naročnik, tudi sicer, do izpostavljenih navedb vlagatelja ni opredelil, Državna revizijska komisija ni imela dejstvene podlage za zaključek, da je naročnik sporno zahtevo v izpostavljenem delu oblikoval v skladu z načelom sorazmernosti (8. člen ZJN-3).

Nazadnje vlagatelj zatrjuje še, da sporna zahteva, v katero je naročnik vključil tudi zahtevo glede SN kablov, ni jasna. Tudi do tega očitka vlagatelja se naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo ni opredelil, Državna revizijska komisija pa po vpogledu v zatrjevano nejasni del razpisne dokumentacije ugotavlja, da so vlagateljeve navedbe utemeljene – v sporni zahtevi je naročnik namreč najprej res določil, da se nanaša (le) na »ponujene tipe NN kablov«, nato pa odsotnost negativne vhodne kontrole v nadaljevanju sporne zahteve zahteval za »NN in SN kable«, poleg tega pa tudi ni jasno, ali se zahteva nanaša na kable istega proizvajalca ali na vse kable, ki sta jih v zadevnem obdobju dobavila ponudnik in proizvajalec (oz. njegovi distributerji). Upošteva je navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik sporne zahteve v izpostavljenem delu ni oblikoval v skladu z načelom transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3).

V zaključku Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik tehnične zahteve glede odsotnosti negativne vhodne kontrole za ponujene tipe NN kablov iz točke 6.h razpisne dokumentacije ni oblikoval v skladu z določbami ZJN-3. Državna revizijska komisija je zato, na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, zahtevku za revizijo ugodila tako, da je razveljavila dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila v delu, kot izhaja iz 1. točke izreka tega sklepa.

V skladu s tretjim odstavkom 39. člena ZPVPJN daje Državna revizijska komisija naročniku napotke za pravilno izvedbo postopka v delu, ki je bil razveljavljen. Ker je Državna revizijska komisija razveljavila del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, naročnika napotuje, naj v primeru, da bo s postopkom oddaje zadevnega javnega naročila nadaljeval, dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, ob upoštevanju ugotovitev Državne revizijske komisije, oblikuje na način, kot to izhaja iz 68. člena ZJN-3 in temeljnih načel javnega naročanja. Naročnik naj spremembe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila objavi v skladu z določbami ZJN-3.

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa utemeljena.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo in v opredelitvi do navedb naročnika zahteval povrnitev stroškov postopka pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso (pravno relevantni del prve povedi tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN).

Ker je Državna revizijska komisija vlagateljevemu zahtevku za revizijo ugodila, je vlagatelju, skladno s prvim in tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN in Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/15; v nadaljevanju: OT), kot potrebne priznala naslednje priglašene stroške:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 4.000,00 EUR,
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v višini 7.100 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 5.197,20 EUR,
- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT v višini 81 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22% DDV znaša 59,29 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala stroška odvetniških storitev za pregled dokumentacije, saj navedene storitve ni mogoče priznati kot samostojne storitve, ki ni zajeta v drugih tarifnih številkah OT (tar. št. 39). Državna revizijska komisija vlagatelju prav tako ni priznala presežka nad priznanimi stroški odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo in presežka nad priznanimi materialnimi stroški, saj za njihovo priznanje, glede na ocenjeno vrednost naročila, v OT ni podlage. Državna revizijska komisija vlagatelju tudi ni priznala priglašениh stroškov za sestavo vloge, s katero se je opredelil do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo, ter s tem povezanih priglašениh izdatkov v pavšalnem znesku po 11. členu OT in DDV (vloga z dne 30. 10. 2024), saj ti v konkretnem primeru niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT). Navedbe vlagatelja v tej vlogi niso bile bistvene in niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne priznala stroške v višini 9.256,49 EUR. Naročnik mu jih je dolžan povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po poteku roka za prostovoljno izpolnitev do plačila. Višjo stroškovno zahtevo vlagatelja je Državna revizijska komisija zavrnila.

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa utemeljena.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev upravni spor ni dovoljen.

Predsednik senata:

Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj, po pooblaščenca,
- naročnik,
- RS, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve.